

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/20/2020
Identifikačné číslo spisu: 8019200690
Dátum vydania rozhodnutia: 28.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:8019200690.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: HYDINA SK, s.r.o., so sídlom Slavkovská cesta 54/1468, 060 01 Kežmarok, IČO: 46 645 454, právne zastúpenej KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI, s.r.o., so sídlom Dunajská 2317/32, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Daňový úrad Prešov, so sídlom Hviezdoslavova 7, 080 01 Prešov, v konaní o správnej žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, konajúc a rozhodujúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2Sa/25/2019-85 z 19. marca 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 2Sa/25/2019-90 zo dňa 19. mája 2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačné konanie zastavuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „správny súd“) uznesením č. k. 2Sa/25/2019-85 zo dňa 19. marca 2020 v spojení s opravným uznesením č. k. 2Sa/25/2019-90 zo dňa 19. mája 2020 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol ako neprípustnú žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy ktorý mal spočívať v začatí a vedení daňovej exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu žalobcu na základe právoplatného rozhodnutia žalovaného a súčasne žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti rozhodnutiu správneho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci; podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP, sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu. Žiadal, aby kasačný súd v celom rozsahu zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby zrušil rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 102075218/2019 zo dňa 04.09.2019, ako aj a vec vrátil Správcovi dane na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať odkladný účinok kasačnej sťažnosti až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v

zmysle ustanovenia § 447 ods. 1 písm. a) SSP.

3. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

4. Písomným podaním doručovaným prostredníctvom Krajského súdu v Prešove bolo kasačnému súdu dňa 31.08.2020 doručené oznámenie podané Daňovým úradom Prešov zo dňa 24.08.2020, v ktorom bolo uvedené, že Daňový úrad Prešov rozhodnutím č. 100952207/2020 zo dňa 28.05.2020 zastavil daňové exekučné konanie začaté rozhodnutím Daňového úradu Prešov č. 102075218/2019 zo dňa 04.09.2019 na zaplatenie daňového nedoplatku v sume 188 695,50 Eur z dôvodu, že daňový nedoplatok bol ku dňu 25.05.2020 vyrovnaný v plnom rozsahu. K oznámeniu bolo pripojené aj predmetné rozhodnutie Daňového úradu Prešov č. 100952207/2020 zo dňa 28.05.2020.

5. Kasačný súd zaslal dňa 23.09.2020 právnenému zástupcovi žalobcu výzvu, aby sa v lehote 5 dní vyjadril, či vzhľadom na uvedené skutočnosti trvá na kasačnej sťažnosti podanej proti rozhodnutiu Krajského súdu v Prešove.

6. Podaním doručeným kasačnému súdu dňa 9.10.2020 kasačný sťažovateľ oznámil, že na kasačnej sťažnosti netrvá, z dôvodu zániku záložného práva zabezpečujúceho pohľadávku správcu dane. Obsah tohto prejavu vôle kasačný súd vyhodnotil ako späťvzatie kasačnej sťažnosti.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že vzhľadom na to, že sťažovateľ - žalobca, doručil kasačnému súdu dňa 09.10.2020 oznámenie, vyhodnotenú ako späťvzatie kasačnej sťažnosti, bolo dôvodné konanie o kasačnej sťažnosti podľa § 460 SSP zastaviť.

8. Kasačný súd sa potom nemohol zaoberať dôvodmi kasačnej sťažnosti, ani obsahom napadnutého rozhodnutia správneho súdu, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu (procesnému) rozhodnutiu, a preto nebolo možné kasačnú sťažnosť vecne prejednať a rozhodnúť o nej.

9. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 170, 171 SSP per analogiam. Vzhľadom na to, že zastavenie konania procesne zaviniť kasačný sťažovateľ, nárok na náhradu trov kasačného konania by mohol vzniknúť žalovanému, u toho však na priznanie náhrady neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 168 SSP.

10. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.